

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

1 päivänä elokuuta 2022*

Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 604/2013 – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja menettelyt – 8 artiklan 2 kohta ja 27 artiklan 1 kohta – Ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva sukulainen – Kyseisen jäsenvaltion kieltäytyminen ottamasta vastaan tätä alaikäistä – Kyseisen alaikäisen tai läheisen oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi hylkäyspäätökseen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artikla – Lapsen etu

Asiassa C-19/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Haagin alioikeus, Haarlemin istuntopaikka, Alankomaat) on esittänyt 12.1.2021 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 13.1.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

I ja

S

vastaan

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti L. Bay Larsen, jaostojen puheenjohtajat A. Arabadžiev, K. Jürimäe, C. Lycourgos, I. Jarukaitis ja N. Jääskinen sekä tuomarit M. Ilešič, J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), M. Safjan, A. Kumin, M.L. Arastey Sahún, M. Gavalec, Z. Csehi ja O. Spineanu-Matei,

julkisasiamies: N. Emiliou,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.1.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

- I ja S, edustajinaan N. C. Blomjous ja A. Hoftijzer, advocaten,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman, H. S. Gijzen ja P. Huurnink,
- Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs ja M. Van Regemorter,
- Kreikan hallitus, asiamiehenään M. Michelogiannaki,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään A.-L. Desjonquères ja D. Dubois,
- Sveitsin hallitus, asiamiehenään S. Lauper,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. Azema, C. Cattabriga ja G. Wils,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.4.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan ja kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31) (jäljempänä Dublin III -asetus) 27 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Egyptin kansalaiset I ja S ja toisaalta Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (oikeus- ja turvallisuusasioista vastaava valtiosihteri, Alankomaat) (jäljempänä valtiosihteri) ja jossa on kyse siitä, että viimeksi mainittu on kieltäytynyt hyväksymästä Kreikan viranomaisten pyyntöä I:n vastaanottamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Dublin III -asetuksen johdanto-osan 4, 5, 9, 13, 14, 16, 19 ja 39 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) Lisäksi [Eurooppa-neuvoston Tampereella 15. ja 16.10.1999 pidetyn erityiskokouksen] päätelmissä todetaan, että yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään olisi lyhyellä aikavälillä sisällyttävä selkeä ja toimiva menettely turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

(5) Tällaisen menettelyn perusteiden olisi sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten henkilöiden kannalta oltava puolueettomat ja oikeudenmukaiset. Menettelyn mukaisesti olisi erityisesti voitava määrittää nopeasti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta voidaan taata hakijoille tehokas pääsy kansainvälisen suojelun myöntämistä koskeviin menettelyihin ja jotta ei vaaranneta kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyn nopeutta koskevan tavoitteen saavuttamista.

--

- (9) Ensimmäisen vaiheen välineiden täytäntöönpanosta tehtyjen arviointien tulosten perusteella on tässä vaiheessa asianmukaista vahvistaa periaatteet, joihin [niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annettu neuvoston] asetus (EY) N:o 343/2003 [(EUVL 2003, L 50, s. 1)] perustuu, ja saadut kokemukset huomioon ottaen tehdä samalla tarvittavat parannukset Dublin-järjestelmän ja hakijoille tämän järjestelmän mukaisesti myönnettävän suojelun tehokkuuteen. --

--

- (13) Lapsen oikeuksia koskevan vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja -- perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu. --
- (14) Euroopan ihmisoikeussopimuksen (yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) sekä -- perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon perhe-elämän kunnioituksen periaate.

--

- (16) Jotta voidaan varmistaa, että perheen yhtenäisyyttä koskevia periaatteita ja lapsen etua noudatetaan täysimääräisesti, olisi hakijan raskaudesta tai äitiydestä taikka terveydentilasta tai korkeasta iästä johtuvasta hakijan ja hänen lapsensa, sisaruksensa tai vanhempansa riippuvuussuhteesta tehtävä velvoittava vastuuperuste. Kun hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, velvoittavana vastuuperusteena olisi pidettävä myös sitä, että hänellä on toisen jäsenvaltion alueella perheenjäsen tai sukulainen, joka voi huolehtia hänestä.

--

- (19) Asianomaisten henkilöiden oikeuksien tehokkaan suojelun varmistamiseksi olisi erityisesti -- perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti otettava käyttöön oikeudelliset takeet ja tehokkaat oikeussuojakeinot, jotka koskevat päätöksiä siirtää hakija hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon. Jotta voidaan varmistaa, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, tällaisia päätöksiä koskevien tehokkaiden oikeussuojakeinojen olisi katettava sekä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelu että oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvan tilanteen tarkastelu siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään.

--

- (39) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti -- perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän asetuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että perusoikeuskirjan 18 artiklassa säädettyä oikeutta turvapaikkaan ja sen 1, 4, 7, 24 ja 47 artiklassa tunnustettuja oikeuksia noudatetaan täysimääräisesti. Tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava tämän mukaisesti.”

4 Kyseisen asetuksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa vahvistetaan ne perusteet ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jäljempänä ’hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio’.”

5 Mainitun asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

--

b) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;

--

d) ’kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyllä’ toimivaltaisten viranomaisten [kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2013/32/EU [(EUVL 2013, L 180, s. 60)] ja direktiivin 2011/95/EU mukaisesti suorittamaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä tai niiden tekemää sitä koskevaa päätöstä tai antamaa määräystä, lukuun ottamatta menettelyjä, joiden mukaisesti määritetään hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio tämän asetuksen mukaisesti;

--

g) ’perheenjäsenillä’, jos perhe on jo ollut olemassa lähtömaassa, seuraavia hakijan perheenjäseniä, jotka oleskelevat jäsenvaltioiden alueella:

--

– jos hakija on alaikäinen ja naimaton, hakijan isä, äiti tai muu aikuinen, joka on hakijasta vastuussa sen jäsenvaltion lain tai käytännön perusteella, jossa aikuinen oleskelee,

--

h) ’sukulaisella’ hakijan aikuista tatiä tai setää tai isovanhempaa, joka oleskelee jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, onko hakija syntynyt avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko hänet kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu;

i) ’alaikäisellä’ alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;

j) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' alaikäistä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hän ei tosiasiallisesti ole tällaisen aikuisen huostassa; tämä tarkoittaa myös alaikäistä, joka jää ilman huoltajaa sen jälkeen, kun hän on saapunut jäsenvaltioiden alueelle;

– –”

6 Saman asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Henkilökohtainen puhuttelu”, säädetään seuraavaa:

”1. Jotta voidaan helpottaa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on suoritettava hakijan henkilökohtainen puhuttelu. Puhuttelu auttaa myös asianmukaisesti ymmärtämään 4 artiklan mukaisesti hakijalle annetut tiedot.

– –

6. Jäsenvaltion, joka suorittaa henkilökohtaisen puhuttelun, on laadittava siitä kirjallinen yhteenveto, joka sisältää vähintään tärkeimmät hakijan puhuttelussa antamat tiedot. Yhteenveto voidaan antaa joko selosteena tai vakiolomakkeella. Jäsenvaltion on varmistettava, että hakija ja/tai häntä edustava oikeudellinen tai muu neuvonantaja voivat hyvissä ajoin tutustua yhteenvetoon.”

7 Dublin III -asetuksen 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Alaikäisille myönnettävät takeet”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen soveltamisessa otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

– –

3. Arvioidessaan lapsen etua jäsenvaltioiden on tehtävä keskenään tiivistä yhteistyötä ja otettava huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

a) perheen yhdistämisen mahdollisuus;

– –

4. Jäljempänä olevaa 8 artiklaa sovellettaessa jäsenvaltion, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on mahdollisimman pian toteutettava asianmukaiset toimet jäsenvaltioiden alueella oleskelevien ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenten, sisarusten tai sukulaisten tunnistamiseksi ja suojattava samalla lapsen etua.

– –”

8 Kyseisen asetuksen III luku, jonka otsikko on ”Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet”, sisältää asetuksen 7–15 artiklan.

9 Mainitun asetuksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Alaikäiset”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa joku ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsen tai sisarus laillisesti oleskelee, mikäli tämä on alaikäisen edun mukaista. Jos hakija on naimisissa oleva alaikäinen, jonka puoliso ei oleskele laillisesti jäsenvaltioiden alueella, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa alaikäisen isä, äiti tai joku muu kyseisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti hänestä vastuussa oleva aikuinen tai alaikäisen sisarus laillisesti oleskelee.

2. Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva sukulainen, ja kun henkilökohtaisen puhuttelun perusteella todetaan, että kyseinen sukulainen voi huolehtia hänestä, kyseisen jäsenvaltion on saatettava alaikäinen yhteen sukulaisensa kanssa, ja siitä tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, edellyttäen että tämä on alaikäisen edun mukaista.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perheenjäseniä, sisaruksia tai sukulaisia oleskelee useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään sen perusteella, mikä on ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun mukaista.

4. Jollei 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua perheenjäsentä, sisarusta tai sukulaista ole, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, edellyttäen että tämä on alaikäisen edun mukaista.”

10 Saman asetuksen 9 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansainvälistä suojelua saavat perheenjäsenet”, säädetään seuraavaa:

”Jos hakijalla on perheenjäsen, jonka on sallittu oleskella jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, ja riippumatta siitä, oliko perhe ollut olemassa jo lähtömaassa, tämä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.”

11 Dublin III -asetuksen 10 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansainvälistä suojelua hakevat perheenjäsenet”, säädetään seuraavaa:

”Jos hakijalla on jossakin jäsenvaltiossa perheenjäsen, jonka kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta ei ensimmäisessä käsittelyssä ole vielä tehty itse asian osalta päätöstä tuossa jäsenvaltiossa, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.”

12 Kyseisen asetuksen 21 artiklan, jonka otsikko on ”Vastaanottopyynnön esittäminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, se voi mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakemuksen jättämispäivästä pyytää tätä toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastaan.

--

Jollei hakijan vastaanottoa koskevaa pyyntöä ole tehty ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetyn ajan kuluessa, vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä säilyy sillä jäsenvaltiolla, jossa hakemus on jätetty.”

- 13 Mainitun asetuksen 27 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeussuojakeinot”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hakijalla – – on oltava oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 14 I, joka on Egyptin kansalainen, jätti 23.12.2019 kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Kreikassa ollessaan vielä alaikäinen. Hän ilmaisi hakemuksensa yhteydessä haluavansa, että hänet saatettaisiin yhteen setänsä S:n kanssa, joka on myös Egyptin kansalainen, oleskelee laillisesti Alankomaissa ja on antanut tähän suostumuksensa.
- 15 Kreikan viranomaiset jättivät 10.3.2020 Alankomaiden viranomaisille pyynnön I:n vastaanottamisesta Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdan nojalla, koska kyseisen asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettu asianomaisen henkilön sukulainen oleskeli laillisesti Alankomaissa ja saattoi huolehtia I:stä.
- 16 Valtiosihteeri hylkäsi 8.5.2020 kyseisen pyynnön sillä perusteella, että I:n henkilöllisyyttä ja siten väitettyä sukulaisuussuhdetta S:n kanssa ei voitu vahvistaa.
- 17 Kreikan viranomaiset esittivät 28.5.2020 asetuksen N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2.9.2003 annetun komission asetuksen N:o 1560/2003 (EUVL 2003, L 222, s. 3) 5 artiklan 2 kohdan nojalla uudelleen käsittelypyynnön. Uudelleen käsittelypyyntö hylättiin 11.6.2020.
- 18 Myös I ja S tekivät valtiosihteerille oikaisuvaatimuksen vastaanottopyynnön hylkäämispäätöksestä.
- 19 Valtiosihteeri jätti 26.6.2020 kyseisen oikaisuvaatimuksen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat sillä perusteella, että Dublin III -asetuksessa ei säädetä kansainvälisen suojelun hakijoiden mahdollisuudesta riitauttaa päätös vastaanottopyynnön hylkäämisestä.
- 20 I ja S nostivat 26.6.2020 rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlemissa (Haagin alioikeus, Haarlemin istuntopaikka, Alankomaat) kyseisestä päätöksestä kumoamiskanteen, jossa he vetosivat lähinnä siihen, että kummallakin heistä on Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdan nojalla oikeus nostaa tällainen kanne tuomioistuimessa.

21 Tässä tilanteessa rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko [Dublin III -asetuksen] 27 artiklaa, joko yksinään tai luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä veloitetaan vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio asettamaan hakijan, joka oleskelee pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja haluaa siirtoa [Dublin III -asetuksen] 8 artiklan (taikka 9 tai 10 artiklan) perusteella, tai [Dublin III -asetuksen] 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitetun hakijan sukulaisen käyttöön tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimissa siltä osin kuin kyse on vastaanottopyynnön hylkäämisestä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi eikä [Dublin III -asetuksen] 27 artikla anna perustetta tehokkaille oikeussuojakeinoille, onko perusoikeuskirjan 47 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä suvun yhtenäisyyttä koskevan perusoikeuden ja lapsen edun kanssa (sellaisina kuin ne sisältyvät [Dublin III -asetuksen] 8–10 artiklaan ja johdanto-osan 19 perustelukappaleeseen), tulkittava siten, että siinä veloitetaan pyynnön saanut jäsenvaltio asettamaan hakijan, joka oleskelee pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja haluaa siirtoa [Dublin III -asetuksen] 8–10 artiklan perusteella, tai 8–10 artiklassa tarkoitetun hakijan sukulaisen käyttöön tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimissa siltä osin kuin kyse on vastaanottopyynnön hylkäämisestä?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen tai toiseen kysymykseen (toiseen osaan) vastataan myöntävästi, millä tavoin ja minkä jäsenvaltion toimesta pyynnön saaneen jäsenvaltion kieltäytymispäätös ja oikeus hakea muutosta tähän päätökseen on annettava tiedoksi hakijalle tai hänen sukulaiselleen?”

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyysi, että tämä asia käsiteltäisiin kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaisesti. Unionin tuomioistuin päätti 27.1.2021 esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan, ettei pyyntöä ollut syytä hyväksyä muun muassa sillä perusteella, että I, joka tuli täysi-ikäiseksi 5.11.2020, ei ollut vapautensa menettäneenä.
- 23 Unionin tuomioistuimen presidentti päätti kuitenkin 9.9.2021, että tämän asian käsittelylle annetaan etusija työjärjestyksen 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavat toteamukset

- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessään hakijaan, joka haluaa, että hänet siirretään Dublin III -asetuksen 8 artiklan tai 9 ja 10 artiklan nojalla, sekä sukulaiseen, jota se katsoo näissä artikloissa tarkoitettavan.
- 25 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee kuitenkin, että pääasiassa kyseessä oleva vastaanottopyyntö koskee kansainvälisen suojelun hakijaa, joka on kolmannen maan kansalainen, oleskelee pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja oli hakemuksensa jättämisajankohtana Dublin III -asetuksen

2 artiklan j alakohdassa tarkoitettu ilman huoltajaa oleva alaikäinen, ja tämä ajankohta on ratkaiseva arvioitaessa hakijan luokittelemista alaikäiseksi tämän asetuksen soveltamisen kannalta (ks. analogisesti tuomio 12.4.2018, A ja S, C-550/16, EU:C:2018:248, 64 kohta). Hakija haluaa, että hänet saatettaisiin yhteen sellaisen henkilön kanssa, jonka hän väittää olevan hänen setänsä ja joka asuu pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa.

- 26 Tältä osin on todettava, että alaikäisen hakijan setä, joka ei ole sen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaan, jossa setä oleskelee, vastuussa alaikäisestä hakijasta, kuuluu Dublin III -asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettuihin hakijan sukulaisiin eikä tämän asetuksen 2 artiklan g alakohdassa tarkoitettuihin hänen perheenjäseniinsä.
- 27 Dublin III -asetuksen 8 artiklan yhteydessä, jossa täsmennetään perusteet, joiden mukaisesti määritetään hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälisen suojelun hakijan osalta, tällaiseen tilanteeseen sovelletaan kyseisen artiklan 2 kohtaa, ja Kreikan viranomaiset ovat nimenomaan tämän säännöksen perusteella pyytäneet Alankomaiden viranomaisia ottamaan I:n vastaan.
- 28 Lisäksi Dublin III -asetuksen 9 ja 10 artikla, jotka koskevat hakijan kansainvälistä suojelua saavien perheenjäsenten taikka kansainvälistä suojelua itse hakevien perheenjäsenten oleskelua jäsenvaltiossa, eivät vaikuta merkityksellisiltä pääasian oikeudenkäynnissä.
- 29 Näin ollen ensimmäinen ja toinen kysymys on tutkittava rajaamalla tämä tutkinta tilanteeseen, jossa vastaanottopyyntö perustuu Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan.

Ensimmäinen ja toinen kysymys

- 30 Ensimmäisellä ja toisella kysymyksellään, jotka on syytä käsitellä yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä veloitetaan jäsenvaltio, jolle on tehty kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuva vastaanottopyyntö, antamaan kansainvälistä suojelua hakevalle mainitun asetuksen 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettulle ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle tai saman asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettulle kyseisen alaikäisen sukulaiselle oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta sen tekemään päätökseen kieltäytyä vastaanottamisesta tai, jos näin ei ole, annetaanko tällainen muutoksenhakuoikeus suoraan perusoikeuskirjan 47 artiklassa, luettuna yhdessä sen 7 artiklan ja 24 artiklan 2 kohdan kanssa.
- 31 Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaan kansainvälisen suojelun hakijalla on oltava oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.
- 32 Vaikka onkin totta, että sanamuodon mukaisen tulkinnan perusteella tässä säännöksessä näyttäisi myönnettävän kansainvälisen suojelun hakijalle muutoksenhakuoikeus ainoastaan siirtopäätöksen riitauttamiseksi, tämän säännöksen sanamuoto ei kuitenkaan sulje pois sitä, että myös ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle myönnetään muutoksenhakuoikeus sellaisen päätöksen riitauttamiseksi, jolla Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuva vastaanottopyyntö hylätään.

- 33 Lisäksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti unionin johdetun oikeuden sääntöjä on tulkittava ja sovellettava kunnioittaen perusoikeuksia (tuomio 10.8.2017, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 60 kohta).
- 34 Lisäksi on todettava, että Dublin III -asetuksen johdanto-osan 39 perustelukappaleessa korostetaan sitä merkitystä, jonka unionin lainsäätävä antaa erityisesti perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artiklassa tunnustettujen perusoikeuksien täysimääräiselle kunnioitukselle, ja vahvistetaan, että tätä asetusta ”olisi – – sovellettava tämän mukaisesti”.
- 35 Näissä olosuhteissa on otettava huomioon paitsi Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdan sanamuoto myös sen tavoitteet, systematiikka ja asiayhteys ja erityisesti se, millä tavoin se on kehittynyt järjestelmässä, johon se sisältyy, sen määrittämiseksi, edellyttääkö tämä säännös, luettuna perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artiklan valossa, muutoksenhakuoikeutta tällaiseen vastaanottamisesta kieltäytymistä koskevaan päätökseen.
- 36 Tältä osin on syytä muistuttaa, että perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattu oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot. Kyseistä oikeutta vastaa jäsenvaltioille SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa asetettu velvollisuus säätää tarvittavista muutoksenhakukeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla (tuomio 6.10.2020, Luxemburgin valtio (*Muutoksenhakuoikeus verotietopyyntöön*), C-245/19 ja C-246/19, EU:C:2020:795, 47 kohta).
- 37 Turvapaikkajärjestelmän osalta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin lainsäätävä ei ole Dublin III -asetuksen puitteissa pelkästään ottanut käyttöön sääntöjä, jotka koskevat vain jäsenvaltioiden välisiä suhteita hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, vaan se on myös päättänyt ottaa turvapaikanhakijat mukaan tähän menettelyyn velvoittamalla jäsenvaltiot antamaan heille tietoja vastuun perusteista ja tarjoamaan heille mahdollisuuden toimittaa tietoja, joiden nojalla näitä perusteita voidaan soveltaa asianmukaisesti, sekä varmistamalla heille tehokkaan oikeussuojakeinon menettelyn päätteeksi mahdollisesti tehtävää siirtopäätöstä vastaan (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 51 kohta).
- 38 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt Dublin III -asetuksen tavoitteista, että sen johdanto-osan yhdeksännestä perustelukappaleesta ilmenee, että tällä asetuksella vahvistetaan periaatteet, joihin aikaisempi asetus eli asetus N:o 343/2003 perustui, ja pyritään saadut kokemukset huomioon ottaen samalla tekemään tarvittavat parannukset sekä Dublin-järjestelmän tehokkuuteen että hakijoille myönnettävään suojeluun, joka taataan muun muassa heidän käytettävissään olevalla oikeussuojalla (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 52 kohta).
- 39 Unionin tuomioistuin on lisäksi todennut, että Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun oikeussuojakeinon ulottuvuuden rajoittava tulkinta voisi olla esteenä tämän tavoitteen toteuttamiselle siten, että kyseisellä asetuksella turvapaikanhakijalle annettujen muiden oikeuksien tehokas vaikutus tehtäisiin tyhjäksi. Mainitun asetuksen 5 artiklan mukaiset velvoitteet tarjota turvapaikanhakijoille tilaisuus toimittaa tietoja, joiden nojalla samassa asetuksessa vahvistettuja vastuuperusteita voidaan soveltaa asianmukaisesti, ja turvata hakijoiden mahdollisuus tutustua tätä varten suoritetuista puhutteluista laadittuihin yhteenvetoihin olisivat vaarassa menettää tehokkaan vaikutuksensa, jos olisi suljettu pois, että näiden perusteiden

virheellinen soveltaminen – esimerkiksi se, ettei mainittujen hakijoiden toimittamia tietoja oteta huomioon – voi olla tuomioistuinvalvonnan kohteena (tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 53 kohta).

- 40 Unionin tuomioistuin päätteli näin ollen, että Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, että turvapaikanhakija voi hänen siirrostaan tehtyä päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä vedota siihen, että mainitun asetuksen III luvussa, joka koskee hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteita, säädettyä vastuuperustetta on sovellettu virheellisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 61 kohta ja tuomiolauselma).
- 41 Toisaalta ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakijan oikeussuoja ei voi Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn pakollisen vastuuperusteen noudattamisen osalta vaihdella sen mukaan, onko hakija pyynnön esittäneen jäsenvaltion tekemän siirtopäätöksen vai päätöksen, jolla pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio hylkää mainitun hakijan vastaanottamista koskevan pyynnön, kohteena.
- 42 Siirtopäätöksen tavoin tällainen vastaanottamisesta kieltäytymistä koskeva päätös voi nimittäin loukata ilman huoltajaa olevan alaikäisen Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuvaa oikeutta tulla saatetuksi yhteen sukulaisensa kanssa, joka voi huolehtia hänestä hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelyä varten. Näin ollen kummassakin tapauksessa asianomaisen alaikäisen on voitava hakea muutosta vedotakseen kyseisen oikeuden loukkaamiseen perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen kohdan ja tämän tuomion 36 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.
- 43 On siis selvää, että nyt käsiteltävässä asiassa on Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti niin, että jos I olisi Kreikkaan saapumisensa jälkeen mennyt Alankomaihin ja tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa eikä Kreikassa ja jos Kreikan viranomaiset olisivat suostuneet ottamaan I:n vastaan Kreikan ollessa jäsenvaltio, johon I saapui ensimmäisen kerran, hänellä olisi ollut kiistatta oikeus riitauttaa Alankomaiden viranomaisten tekemä siirtopäätös tuomioistuimessa sillä perusteella, että hänellä on Alankomaissa asuva sukulainen.
- 44 Tällaisessa tilanteessa asianomainen henkilö voisi siis tehokkaasti vedota siihen, että hänelle ilman huoltajaa olevana alaikäisenä Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdan nojalla kuuluvaa oikeutta on loukattu, kun taas – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 70 ja 87 kohdassa – hakijalta, joka jää maahantulojäsenvaltioon ja tekee siellä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, evättäisiin tällainen mahdollisuus, koska tässä tilanteessa ei tehdä mitään siirtopäätöstä.
- 45 Tästä seuraa, että voidakseen vedota Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa myönnetyn oikeuden loukkaamiseen ja saadakseen siten niiden oikeuksien tehokasta suojelua, jotka kyseisellä asetuksella pyritään sen johdanto-osan 19 perustelukappaleen mukaisesti ottamaan käyttöön, ilman huoltajaa tulevan alaikäisen hakijan on voitava hakea muutosta tuomioistuimessa kyseisen asetuksen 27 artiklan 1 kohdan nojalla paitsi siinä tapauksessa, että pyynnön esittänyt jäsenvaltio tekee siirtopäätöksen, myös siinä tapauksessa, että pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio kieltäytyy ottamasta häntä vastaan.

- 46 Tällaista tulkintaa edellyttää vielä suuremmalla syyllä se julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 52–56 kohdassa toteama seikka, että Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdalla pyritään varmistamaan ilman huoltajaa olevien alaikäisten perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklassa taattujen perusoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen.
- 47 Unionin oikeudessa ja erityisesti perusoikeuskirjan 7 artiklassa, jossa tunnustetaan oikeus nauttia yksityis- tai perhe-elämän kunnioitusta, ei tosin anneta yleisesti oikeutta suvun yhtenäisyyteen. Koska kyseistä 7 artiklaa on luettava yhdessä lapsen edun huomioon ottamista koskevan velvollisuuden kanssa, jonka mukaan lapsen etu otetaan ensisijaisesti huomioon kaikissa lasta koskevissa toimissa ja joka ilmaistaan perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohdassa (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2020, Belgian valtio (Perheenyhdistäminen – Alaikäinen lapsi), C-133/19, C-136/19 ja C-137/19, EU:C:2020:577, 34 kohta) ja Dublin III -asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa, näissä säännöksissä ja määräyksissä on katsottava suojattavan ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakijan intressiä tulla saatetuksi yhteen sukulaistensa kanssa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelyä varten. Tässä yhteydessä on myös muistutettava siitä kyseisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleessa korostetusta seikasta, että ilman huoltajaa olevat alaikäiset tarvitsevat erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi erityisiä menettelyllisiä takeita. Lisäksi on niin, että vaikka mainitun asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltion, jossa ilman huoltajaa tulevan alaikäisen sukulainen on, nimeäminen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi edellyttää, että se on ”alaikäisen edun mukaista”, kyseisestä säännöksestä ja saman asetuksen johdanto-osan 14 ja 16 perustelukappaleesta sekä 6 artiklan 3 kohdan a alakohdasta ja 4 kohdasta seuraa, että perhe-elämän kunnioittaminen ja erityisesti ilman huoltajaa olevan alaikäisen mahdollisuus tulla saatetuksi yhteen sellaisen sukulaisen kanssa, joka voi huolehtia hänestä hänen hakemuksensa käsittelyn aikana, on lähtökohtaisesti lapsen edun mukaista (ks. analogisesti tuomio 23.1.2019, M. A. ym., C-661/17, EU:C:2019:53, 89 kohta).
- 48 Lisäksi on niin, että kun perusoikeuskirjan 24 artiklan 1 kohdassa todetaan, että lapsilla on oikeus heidän hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon, siinä täsmennetään, että heidän mielipiteensä otetaan huomioon heitä koskevissa asioissa heidän ikänsä ja kehitystasonsa perusteella.
- 49 Näin ollen ilman huoltajaa olevan alaikäisen, joka hakee kansainvälistä suojelua ja ilmaisee haluavansa tulla saatetuksi yhteen sukulaisensa kanssa hakemuksensa tutkimiseksi, on voitava vedota tuomioistuimissa perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja 24 artiklan 2 kohdassa ja Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa hänelle annettuihin oikeuksiin riitauttaakseen oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen osalta päätöksen, jolla hylätään pääasiassa kyseessä olevan kaltainen vastaanottopyyntö.
- 50 Sitä vastoin Dublin III -asetuksen 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettua hakijan sukulaisesta, joka asuu pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa, on todettava, että kyseisen asetuksen 27 artiklan 1 kohdassa ei anneta hänelle muutoksenhakuoikeutta. Perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja 24 artiklan 2 kohdassa tai Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa ei myöskään anneta hänelle oikeuksia, joihin hän voisi vedota tuomioistuimissa tällaista hylkäävää päätöstä vastaan, joten tällä sukulaisella ei voi myöskään olla muutoksenhakuoikeutta tällaisesta päätöksestä pelkästään perusoikeuskirjan 47 artiklan perusteella.
- 51 Lisäksi on hylättävä Ranskan hallituksen väite, jonka mukaan tuomioistuimella, jossa vastaanottopyynnön hylkäävään päätökseen on haettu muutosta, on vain hyvin rajoitettu toimivalta sillä perusteella, että se voisi lähes kaikissa tapauksissa vain todeta Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa säädettyjen määräaikaisten kuluneen loppuun, ja sillä on tämän 1 kohdan

kolmannen alakohdan nojalla velvollisuus vahvistaa, että vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä on suoraan lain nojalla siirtynyt jäsenvaltiolle, jolle kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

- 52 Yhtäältä on nimittäin niin, että toisin kuin kyseinen hallitus väittää, tälle väitteelle ei löydy mitään tukea 26.7.2017 annetusta tuomiosta Mengesteab (C-670/16, EU:C:2017:587), koska unionin tuomioistuin lausui kyseisessä tuomiossa ainoastaan siitä, voiko kansainvälisen suojelun hakija vedota kyseisen asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan noudattamatta jättämiseen.
- 53 Toisaalta siinä tapauksessa, että vastaanottopyyntö, joka on johtanut kieltäytymiseen, on tehty Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa säädettyissä määräajoissa, tuomioistuimessa käytettävien oikeussuojakeinojen tehokkuutta koskeva vaatimus estää sen, että vastaanottamisesta kieltäytymisen mahdollisesta lainvastaisuudesta jätettäisiin tekemättä asianmukaiset johtopäätökset erityisesti siitä syystä, että tällaiseen kieltäytymispäätökseen kohdistuva muutoksenhaku merkitsisi näiden määräaikojen ylittämistä.
- 54 Lisäksi on niin, että vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten osalta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyä ei pitkitetä enempää kuin on tarpeen, mikä merkitsee sitä, että heitä ei lähtökohtaisesti siirretä toiseen jäsenvaltioon (tuomio 6.6.2013, MA ym., C-648/11, EU:C:2013:367, 55 ja 61 kohta), jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava alaikäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen erityisiä perusteita, kuten Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita, joita on sovellettava lapsen edun mukaisesti ja joiden tarkoituksena on nimenomaan varmistaa lapsen edun turvaaminen tässä menettelyssä. Unionin tuomioistuin on lisäksi jo katsonut tämän asetuksen yhteydessä, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena ei ollut asettaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyn nopeutta koskevaa vaatimusta hakijoiden oikeussuojan edelle (tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 57 kohta). Tämä toteamus pätee erityisesti silloin, kun on kyse ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelua varten säädettyjen erityisten menettelyjen takeiden asettamisesta etusijalle.
- 55 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että siinä veloitetaan jäsenvaltio, jolle on tehty kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuva vastaanottopyyntö, antamaan mainitun asetuksen 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettulle kansainvälistä suojelua hakevalle ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle, mutta ei saman asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettulle tämän alaikäisen sukulaiselle, oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta tämän jäsenvaltion päätökseen, jolla pyyntö on hylätty.

Kolmas kysymys

- 56 Kolmannella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää lähinnä täsmentämään, millä tavoin ja millä jäsenvaltiolla Dublin III -asetuksen 8 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyn vastaanottopyynnön hylkäävä päätös ja mahdollisuus hakea siihen muutosta tuomioistuimessa on saatettava ilman huoltajaa olevan alaikäisen tai hänen sukulaisensa tietoon.
- 57 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettu vastaus, tähän kysymykseen ei ole tarpeen vastata siltä osin kuin se koskee ilman huoltajaa olevan alaikäisen sukulaista.

- 58 Lisäksi ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee ilman huoltajaa olevan alaikäisen itsensä osalta, että pääasiassa kyseessä oleva päätös vastaanottopyynnön hylkäämisestä on saatettu hänen tietoonsa ja että hän on riitauttanut sen tuomioistuimessa.
- 59 Tästä seuraa, että vastaus kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen pääasian ratkaisemiseksi eikä siihen näin ollen ole vastattava.

Oikeudenkäyntikulut

- 60 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artiklan kanssa,

on tulkittava siten, että

siinä veloitetaan jäsenvaltio, jolle on tehty kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuva vastaanottopyyntö, antamaan mainitun asetuksen 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettulle kansainvälistä suojelua hakevalle ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle, mutta ei saman asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettulle tämän alaikäisen sukulaiselle, oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta tämän jäsenvaltion päätökseen, jolla pyyntö on hylätty.

Allekirjoitukset